چه خبر؟

میزبانی شبکه افق با «ناهار فامیلی»

مستند مسابقه «ناهار فامیلی» رقابتی خانوادگی با محوریت آشپزی ایرانی، شنبه تا پنجشنبه از شبکه افق پخش می‌شود.

به گزارش جام جم، «ناهار فامیلی» عنوان مستند مسابقه‌ای است که با محوریت هنر آشپزی در اقصی‌نقاط کشور، تولید و از شبکه افق پخش می‌شود. در هر برنامه، یک پدربزرگ و مادربزرگ حضور می‌یابند و طی قرعه‌کشی از میان همه بچه‌ها و نوه‌هایشان، دو خانواده را برای مسابقه آشپزی انتخاب می‌کنند؛ از اینجا به بعد رقابت اصلی شروع شده و هر خانواده سعی در پختن غذایی خوشمزه‌تر خواهد داشت.

شرکت‌کنندگان «ناهار فامیلی» از شهرهای مختلف ایران هستند؛ چهار گروه که هریک شامل چهار شهر هستند رقابت خود را آغاز می‌کنند و در مرحله دوم از هر گروه یک خانواده به مرحله نهایی مسابقه راه پیدا خواهد کرد.

این فامیل‌ها هستند که با امتیاز دادن به هر خانواده، برنده را مشخص خواهند کرد، همچنین دو مهمان خارجی هم در این مسابقه حضور دارند که دوست دارند مزه غذاهای ایرانی را بچشند. این مستند مسابقه جذاب و هیجان‌انگیز، شنبه تا پنجشنبه ساعت ۱۸:۳۰ از شبکه افق پخش می‌شود و زمان بازپخش آن هم روز بعد ساعت ۱:۳۰ و ۱۱:۳۰ خواهد بود.

«عصرجدید» در انتظار مجوز حضور تماشاگر

احسان علیخانی می‌گوید به دنبال روند کاهشی شیوع کرونا، ادامه ضبط «عصر جدید» با حضور تماشاگران امکان‌پذیر است.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی سیما، با مجوز ستاد ملی مبارزه با کرونا فصل جدید برنامه استعدادیابی «عصرجدید» با حضور تماشاگران روی آنتن شبکه سه خواهد رفت.

احسان علیخانی، کارگردان و مجری برنامه «عصرجدید» درباره ازسرگیری ضبط این برنامه با حضور تماشاگران گفت: در هفته‌های گذشته مخاطبان مسابقه استعدادیابی «عصرجدید» برای تماشای استعداد شرکت‌کنندگان نام‌نویسی کرده‌اند که در ماه‌های گذشته به‌دلیل شیوع ویروس کرونا امکان ضبط برنامه وجود ندارد. وی افزود: به دنبال روند کاهشی شیوع ویروس کرونا، طی مذاکرات شفاهی که با وزارت بهداشت و ستاد ملی مبارزه با کرونا انجام داده‌ایم، ادامه ضبط برنامه با حضور تماشاگران با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و فاصله‌گذاری‌های اجتماعی امکان‌پذیر است اما منتظر دریافت پاسخ نامه‌ای هستیم که این مجوز از سوی وزارت بهداشت و ستاد ملی کرونا به طور رسمی به ما ابلاغ شود. مجری «عصرجدید» خاطرنشان کرد: به منظور حفظ سلامت هموطنان عزیزمان و برای رعایت هرچه بهتر پروتکل‌های بهداشتی، همکاران در حوزه‌های برنامه‌سازی باید با متخصصان و کارشناسان حوزه سلامت مشورت کنند و گروه «عصرجدید» هم با توجه به این اصل مهم، رعایت تمام دستورالعمل‌های بهداشتی و توصیه‌های ستاد مبارزه با کرونا را برای حفظ سلامت مردم خوب کشورمان بر خود واجب می‌داند.

علیخانی با اشاره به تفاوت ساختار برنامه «عصرجدید» با دیگر برنامه‌های تلویزیونی گفت: «عصرجدید» به لحاظ تعداد تماشاگران که در هر برنامه نزدیک به ۹۰۰ تا هزار نفر در محل ضبط برنامه حضور دارند و همچنین مدت‌زمان ضبط طولانی‌تر برنامه نسبت به دیگر برنامه‌ها، شرایط متفاوتی دارد. کارگردان «عصرجدید» در پایان ابراز امیدواری کرد که به‌زودی ضبط استعدادیابی «عصرجدید» با حضور تماشاگران در مکان جدید این برنامه شروع می‌شود.

حدود ۱۰ قسمت از فصل جدید برنامه در اواخر دی و اوایل بهمن ضبط شده بود.

تولید «پیمانکار» برای شبکه ۳

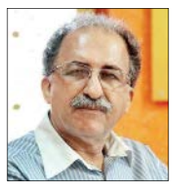

داریوش بابابیان از ساخت یک مینی‌سریال جدید با نام «پیمانکار» برای شبکه سه و عدم تصویب تولید سریال «کارتن‌خواب» خبر داد. داریوش بابابیان، تهیه‌کننده سینما و تلویزیون در گفت‌وگو با خبرگزاری صبا درباره جدیدترین فعالیت‌های خود در تلویزیون توضیح داد: مینی‌سریال «پیمانکار» به نویسندگی و کارگردانی حمید همتی را برای تصویب به شبکه سه ارائه کرده‌ایم. تهیه‌کننده «وای‌آمپول» ادامه داد: این مینی‌سریال تقریبا به تصویب رسیده و مرحله بستن قرارداد مانده است تا بتوانیم این کار را کلید بزنیم. وی درباره این مینی‌سریال توضیح داد: «پیمانکار» یک کار ۱۰ قسمتی با موضوع اجتماعی و مذهبی است که می‌تواند در زمان خاصی پخش شود اما ما آن را برای پخش در دو هفته در نظر گرفته‌ایم. بابابیان در پایان درباره آخرین وضعیت سریال «کارتن‌خواب» عنوان کرد: «کارتن‌خواب» هنوز به تصویب نرسیده است. البته باید تصویب می‌کردند تا در بحران کرونا می‌توانستیم یک سریال خوب و طنز را برای مخاطبان پخش کنیم.

نگاهی به برنامه «خونه‌مونی» و گفت‌وگو با علیرضا مسعودی، کارگردان آن

راه‌های تماشایی‌تر شدن یك ایده خوب

بعضی از ویدئوهای ارسالی شرکت‌کنندگان خونه‌مونی از کیفیت چندان بالایی برخوردار نیست

نوشین مجلسی
رسانه

«خانه بمانید، بازی کنید و جایزه بگیرید.» این شعار برنامه‌ای به کارگردانی علی مسعودی است که از ۱۶ اردیبهشت با همکاری معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران روی آنتن شبکه نسیم رفته است. «خونه‌مونی» حرف اولش توصیه در خانه ماندن است و بعد تلاش دارد با ایجاد محیطی صمیمانه، فضای خانه را بازسازی و با اجرایی که شباهتی به اجراهای مقابل دوربین ندارد و بیشتر به گپی صمیمانه می‌ماند مخاطب را در بخش‌های مختلف همراهی کند. البته بخش اصلی برنامه، مسابقه است که با حضور چهار داور ثابت به‌علاوه داور مهمان روی آنتن می‌رود. این برنامه در این چند قسمتی که روی آنتن رفته نشان داده است، در ایجاد فضایی شاد و نسبتا متفاوت موفق بوده، اما همچنان مواردی هست که می‌تواند بهتر از این باشد و در صورت ادامه‌دار شدن تولید و پخش «خونه مونی» تغییر کند. نگاهی به خوب و بد این برنامه انداخته‌ایم و در مورد آنها با علیرضا مسعودی، کارگردان آن گپ زدیم.

فضای خودمانی

فضای خودمانی که جنس دورهمی‌های دوستانه و خانوادگی است و در محیط خانه می‌گذرد، بهترین بستر برای برنامه‌ای است که از عنوانش بگیر تا محتوا، تبلیغ خانه ماندن می‌کند و از مخاطبانش می‌خواهد خلاقیت‌های خود را همراه اعضای خانواده شکوفا کنند و نشان دهند. «خونه مونی» از این جهت توانسته حرف خود را به‌سادگی در فرم هم به کرسی بنشاند. این فضاگاه پای شوخی‌های خودمانی میان چهار داور و مهمان را هم به برنامه باز می‌کند، شوخی‌هایی که گرچه در جاهایی خنده به لب مخاطب می‌نشاند، ولی در مواقعی هم فقط میان داوران و مهمان و فضای دوستانه میان آنها خارج از قاب دوربین در جریان است که مخاطب چندان از آن سر در نمی‌آورد.

هنوز اول راه است

اگر از بینندگان این برنامه هستید و بخش اصلی آن یعنی ویدئوهای مردمی را دیده باشید، احتمالا موافقید بسیاری از ویدئوهای ارسالی از کیفیت چندان بالایی برخوردار نیستند و «خونه مونی» از این منظر با برنامه‌های استعدادیابی مشابهت دارد. این در حالی است که بخش‌های جذاب و جدیدی برای شرکت معرفی شده بود. مثل ساخت موسیقی خانگی یا بازسازی سکانس یك فیلم که امکانات چندانی نمی‌خواهد. این را می‌توان پای این گذاشت که برنامه اول راه است و اگر ادامه داشته باشد و مخاطبان بیشتری را پای خود بنشاند، می‌توان به بالا رفتن کیفیت آثار ارسالی به آن امید بیشتری داشت.

چهار+یك

«خونه مونی» سعی کرده از جذابیتی که غالبا حضور چهره‌ها به یك برنامه می‌بخشد استفاده کند و در عین حال با این حضور فضای متفاوتی را رقم بزند. فضایی که به گفت‌وگوهای همیشگی این چهره‌ها در تلویزیون چندان شبیه نیست و بیشتر از حال آنها در روزهای کرونایی و خانه ماندن جویا می‌شود. نسرین نصرتی، هدایت هاشمی، حمید لولایی، کامران تفتی، سپند امیرسلیمانی، حدیث میرامینی، شقایق دهقان، سیدبشیر حسینی، نسیم ادبی، سیدهومن شاهی و امیرغفارمنش کسانی هستند که تاکنون برنامه با حضور آنان کنار داوران اصلی یعنی عباس جمشیدی‌فر، کمند امیرسلیمانی، الیکا عبدالرزاقی و علیرضا مسعودی (مشهدی) روی آنتن رفته یا به‌زودی پخش می‌شود. بیشتر این چهره‌ها سابقه بازیگری در آثار کمدی تلویزیون، تئاتر و سینما را دارند و به همین خاطر می‌توانند گزینه‌های مناسبی برای داوری آثار ارسالی باشند که بیشتر رنگ و بوی کمدی و نگاه طنازانه دارند.

جای خالی آیتم بیشتر

بخش اصلی برنامه یعنی مسابقه به اقتضای شرایط جامعه، ساختار و محتوا مقابل دوربین برنامه و به صورت زنده برگزار نمی‌شود. همچنین برنامه درصدد است با چیدمان صحنه، حس خانه را القا کند، دوربین حرکت چندانی ندارد و در نهایت میان تصویر اجرای ضبط شده شرکت‌کنندگان و چهره داوران رفت و آمدی وجود دارد و همین لذت بصری از تماشای این برنامه را کم می‌کند. به نظر می‌رسد با افزایش زمان برنامه، اضافه کردن بخش‌های دیگر یا تغییر فضای نشیمن داوران جذابیت بیشتری به کلیت برنامه دهند و آن را با ایجاد تنوع برای مخاطبان خوش ریتم‌تر کنند. بدیهی است در صورت ادامه‌دار شدن برنامه افزایش زمان می‌تواند دست سازندگان را برای تنوع بیشتر و افزودن آیتم‌های دیگر باز کند. تاکنون گپ کوتاه با داور مهمان و بخش اجرای آواز نزدیك دریاچه و گفت‌وگوی کوتاه مسعودی با خواننده تنها زنگ تفریح میان برنامه است که به نظر می‌رسد در مقابل بخش اصلی زمان چندانی را به خود اختصاص نمی‌دهد.

یك بخش خلاقانه

یکی از بخش‌های تازه و خلاقانه‌ای که برای شرکت در این مسابقه مطرح شد، بازسازی سکانسی از یك سریال یا فیلم سینمایی است. این بخش در کنار ساخت ساخت آیتم‌های نمایشی کرونایی، نسبت به دیگر بخش‌های این مسابقه حال و هوای تازه‌تری دارد و در میان ویدئوهای ارسالی اگر حتی از نظر کیفی حرفی برای گفتن نداشته باشند، اما همان بازسازی نوعی خاطره‌بازی است و گاه ابتدایی بودن بازسازی آثار هم خنده بر لب مخاطب می‌آورد.

مجری نداشتن

علی مشهدی آغازگر برنامه و همچنین گفت‌وگوکننده با خواننده مهمان است و به همین خاطر می‌توان سهم او در اجرای برنامه را که به گونه‌ای میان داوران تقسیم شده را بیشتر دانست. با این وجود همین که برنامه یك مجری پلاتوگو ندارد و مثل زندگی سیال است را می‌توان از نکات مثبت آن به حساب آورد. از این نظر می‌توان «خونه مونی» را نسبت به برنامه‌های مشابه که مجری زمان زیادی از برنامه، به‌ویژه ابتدای آن پلاتوهای طولانی رو به دوربین می‌گوید و مخاطب را خسته می‌کند، یك بر صفر جلو دانست.

علیرضا مسعودی، از تجربه کارگردانی‌اش می‌گوید

می‌شود بدون جنگولك بازی هم برنامه ساخت

مسعودی: در این مدل برنامه‌ها بعد از چندین قسمت مردم تاره دستشان می‌آید که چه کار می‌خواهند بکنند. می‌شود گفت این ۲۰ قسمت به نحوی دست‌گرمی برای شروع کار بود

تاکنون که بیشتر قسمت‌های «خونه‌مونی» روی آنتن رفته، چه انتقادهایی را شنیده‌اید؟

غالبا تعریف است. دایرکت‌هایی که در اینستاگرام برایم آمده است را اسکرین‌شات گرفتم و برای برخی مدیران فرستادم. نمی‌خواهم از خودمان تعریف کنم، اما واقعا در این مدت انتقادهای بسیار کمی داشتیم. بیشتر کسانی که نظر می‌دهند ذوق‌زده شده‌اند.

ذوق‌زده از چه؟

وقتی کار مردمی باشد و به مردم فرصت داده شود که در آن کار شرکت کنند، خیلی ذوق‌زده می‌شوند. اگر خدا بخواهد داریم فرهنگسازی می‌کنیم که می‌شود سالم هم فیلم ساخت. قرار نیست در اینستاگرام جنگولك بازی دربیاوریم و به هر بهایی مخاطب را بخندانیم. می‌شود فیلم‌های خوب ساخت که ضمن به کار گرفتن خلاقیت در راه مثبت، جذاب و جالب هم باشد.

شما اتفاقا از آن بازیگرهای فعال در اینستاگرام هستید.

بله، اما چارچوب‌های همکاری با تلویزیون را می‌دانم و در آنجا هم سعی می‌کنم کاری خلاف این فضا انجام ندهم.

به «خونه مونی» برگردیم. در شرایط کرونا کار نو و خلاقانه‌ای کردید، اما کیفیت بسیاری از آثار ارسالی چندان بالا نیست. چرا؟

ما زمان بسیار کمی برای اطلاع‌رسانی داشتیم. از نیمه فروردین اطلاع‌رسانی‌مان شروع شد تا اول اردیبهشت هم بیشتر زمان نداشتیم، یعنی ۱۵ روز یا شاید کمتر از این فرصت تبلیغ بود. مطمئن باشید اگر زمان بیشتری در اختیار داشتیم، می‌توانستیم با کسانی که فیلم فرستادند ارتباط برقرار کنیم و اگر در آثار ارسالی‌شان قوانین را به درستی رعایت نکرده بودند یا کیفیت بدی داشت، به آنها زنگ بزنیم و نکاتی را بگوییم. به این ترتیب کیفیت برنامه خیلی بالاتر می‌رفت و تعداد فیلم‌های بیشتر و با سروشکل بهتری داشتیم.

چند اثر دریافت کردید؟

در کل ۴۰۰۰ فیلم دریافتی داشتیم، خیلی از آنها به‌خصوص در اولی‌ها، شرکت‌کنندگان فکر کردند اگر دوربین را بگذارند و چهار تا پلان بگیرند، قضیه تمام است. این موضوعات به مرور برطرف می‌شود.

یعنی اگر زمان بیشتری در اختیار داشتید، کیفیت بالاتر می‌رفت؟

شك نکنید. این معمولا رسم برنامه‌سازی است. بیشتر برنامه‌ها از قسمت‌های ۴۰-۳۰ تازه می‌گیرد و یك جورهایی راه خود را پیدا می‌کنند. در این مدل برنامه‌ها بعد از چندین قسمت مردم تاره دستشان می‌آید که چه کار می‌خواهند بکنند. می‌شود گفت این ۲۰ قسمت به نحوی دست‌گرمی برای شروع کار بود.

۲۰ قسمت هم کم نیست.

ببینید برنامه زنده نیست که بتواند با مخاطب پیش برود و همانطور که گفتم غالبا برنامه‌ها به زمانی بیش از این نیاز دارند. فکر می‌کنم اگر یك برنامه ۹۰ شب باشد و مردم حداقل یك ماه تا ۴۰ روز، زمان برای تولید و ارسال آثارشان داشته باشند، کیفیت فیلم‌ها و کلیت برنامه بهتر می‌شود.

البته زمان کوتاه هر قسمت، مجال اندکی برای آیتم‌های بیشتر می‌گذارد. این باعث می‌شود بیشتر برنامه به دیدن فیلم‌های مخاطبان اختصاص پیدا کند و این گاهی ریتم را کند می‌کند.

موافقم. زمان برنامه اگر ۸۰-۷۰ دقیقه باشد می‌تواند مخاطب را بیشتر با خود همراه کند. در خندوانه گاهی تا ۹۰ دقیقه می‌رفتیم و این به موفقیت برنامه کمك می‌کرد. در این برنامه هم اگر زمان داشتیم به مردم می‌گفتیم آیتم ۹۰ یا حتی ۱۲۰ ثانیه برایمان بفرستند تا هم جذاب‌تر باشد و هم حوصله مخاطبان سر نرود. در کنارش آیتم‌های بیشتری اضافه می‌کردیم.

دقیقا تعداد و زمان آیتم‌هایی مثل گفت‌وگو با مهمان، حضور خواننده و... کم است و این تنوع را کم می‌کند.

می‌گویند تا دیکته ننوشتی نمی‌توانی غلط‌هایت را پیدا کنی. این موارد هم در صورت ادامه‌دار شدن برنامه، با تجربه‌ای که به دست آوردیم، تغییر خواهد کرد و رو به خوب شدن می‌رود.

دوران کرونا ممکن است سر بیاید، تکلیف ادامه «خونه مونی» که با محوریت خانه‌نشینی در قرنطینه روی آنتن رفت چه می‌شود؟

اتفاقا در این مورد صحبت‌هایی داشتم که این برنامه محدود به این شرایط نباشد. خیلی خوب است که مردم در اوقات فراغتشان کار مفیدی انجام دهند و برای سرگرمی، قوه تخیلشان را به کار گیرند. موضوعات سرگرمی، خلاقیت و خانواده همیشگی است. این‌که مردم پنجشنبه، جمعه‌ها اوقات فراغتشان را چگونه بگذرانند و بتوانند در این زمان خلاقیت‌شان را شکوفا کنند، بسیار مفید است. فکرش را بکنید شخصی یك تا دو روز را صرف کار خلاقانه و ضبط فیلم جالبی می‌کند تا جایزه چند میلیونی بگیرد. ما برای این کار بستری را فراهم می‌کنیم و اگر زمان داشته باشیم تا مردم در حین پخش برنامه هم بتوانند آثارشان را برایمان بفرستند بهتر هم می‌شود.

پس فصل بعدی هم در کار است؟

امکان دارد پاییز، تصویربرداری فصل بعدی این مجموعه شروع شود و زمستان به پخش برسد. اکنون تصویربرداری این سری برنامه که ۲۰ قسمت بود، مدتی است تمام شده.

پیش از پخش «خونه مونی» شنیده بودیم قرار است تونل ضدعفونی برای ورود مهمان به برنامه تعبیه شود و شوخی‌هایی حول آن شکل بگیرد، ولی این را ندیدیم.

در واقع تونل نیست، اما همان چیزی که هر قسمت ابتدای ورود مهمان می‌بینیم را طراحی کردیم. در واقع داور را نگه می‌داریم و به او مواد ضدعفونی می‌زنیم. دیگر بضاعت‌مان در همین حد است.

این موضوع هم که نام مهمانان قسمت‌های پخش نشده برنامه در تیتراژ می‌آید، غافلگیری را کمتر می‌کند. چرا این شیوه را انتخاب کردید؟

غافلگیری دو حالت دارد. در این شیوه مردم می‌دانند این افراد هستند، ولی ممکن است چون نمی‌دانند از میان این آدم‌ها دقیقا چه کسی فردا روی صندلی داوری می‌نشیند، هر قسمت را به خاطر بازیگر مورد علاقه‌شان دنبال کنند.

از فینال چه خبر؟

آخرین قسمت مجموعه، به برگزاری فینال اختصاص دارد که ترجیح می‌دهم راجع به آن صحبت نکنم چون برنامه ویژه‌ای داریم که بهتر است در قاب تلویزیون مخاطبان با آن مواجه شوند.